

לשמוע קול תורה – פסוק השבוע

פרשת נשא

נחשון

חלק נכבד מפרשתנו מוקדש לתיאור חנוכת המזבח.

חנוכת המזבח ארכה שנים עשר ימים, כמניין שבטי ישראל, ובכל יום הקריב אחד מנשיאי השבטים את קורבנו. התורה מתארת את הקורבן שהוקרב מדי יום ביומו ופותחת בכותרת המציגה בפשטות את הנשיא המקריב: "ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא יששכר" (במדבר ז, יח); "ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן חלן" (פס' כד); "ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור" (פס' ל) וכן הלאה. שונה מכולם היא הפתיחה ליום ההקרבה הראשון, שבו הקריב את קורבנו נחשון בן עמינדב:

"וַיְהִי הַמִּקְרִיב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֶת קָרְבָּנוֹ נַחֲשׁוֹן בֶּן עַמִּינַדָב לְמִטֵּה יְהוּדָה" (שם פס' יב).

פשט הפסוק הוא כמובן ששמו של הנשיא שהקריב ביום הראשון הוא נחשון בן עמינדב, אך לא לחינם סמכה התורה את שמו של נחשון למילה "קָרְבָּנוֹ". בדרך זו כאילו נאמר כי המקריב ביום ראשון הקריב את קורבנו – ומה היה קורבנו? נחשון בן עמינדב. הפסוק רומז אפוא שנחשון בן עמינדב הוא כביכול הקורבן עצמו – כי נחשון בן עמינדב איננו נשיא כשאר הנשיאים. נחשון הוא האיש שמסר את נפשו ביציאת מצרים וקפץ לים, ובזכותו נבקע הים ובני ישראל הלכו בו כביבשה. המוכנות להקרבה עצמית למען עם ישראל היא אשר אפשרה את הגאולה.

נחשון זכה להיות המקריב הראשון, כי קורבנו משקף את עצם מהותו. הקורבן הוא התקרבות לה', והתקרבות זו איננה פרי של התבודדות אלא תוצאה של מסירות נפש למען הכלל.

שאול דוד בוצ'קו